

Chambre des Représentants

SESSION 1965-1966.

9 NOVEMBRE 1965.

PROPOSITION DE LOI

tendant à assurer, par le biais de la législation fiscale, une égalisation des avantages familiaux.

DÉVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS.

Nul ne conteste que les allocations familiales doivent se situer à un niveau identique pour toutes les catégories sociales. Pour tous les citoyens, la collectivité doit faire un même effort. Ce qui signifie, l'égalisation se réalisant au palier le plus élevé, que les allocations familiales devraient atteindre, tant pour les indépendants que pour les salariés, le montant perçu par le personnel de l'État.

Il ne semble pas possible, dès à présent, d'assurer des paiements de cette importance. C'est pourquoi des mesures moins onéreuses et tendant à l'égalisation peuvent intervenir par le biais de la législation fiscale.

L'article 54 du Code des impôts sur les revenus (arrêté royal du 26 février 1964) permet certains abattements du total des revenus professionnels tels qu'ils apparaissent après déduction forfaitaire ou prouvée des charges professionnelles.

Il suffit d'ajouter aux abattements permis une somme égale à la différence entre le montant des allocations familiales qui auraient été perçues pendant l'exercice d'imposition si le redevable avait fait partie du personnel de l'État et les allocations familiales effectivement touchées pour les enfants considérés comme personnes à charge.

Cette mesure sera favorable en premier lieu aux travailleurs indépendants mais également aux salariés et appointés qui ne perçoivent pas des allocations aussi élevées que le personnel de l'État.

L'abattement sera effectué d'office par l'administration fiscale sur production par le redevable d'un relevé, établi par la caisse de compensation, des indemnités et allocations familiales touchées au cours de la période pendant laquelle ont été perçus les revenus imposables.

J. DEFRAIGNE.

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1965-1966.

9 NOVEMBER 1965.

WETSVOORSTEL

tot gelijkstelling van de familiale voorzieningen via de fiscale wetgeving.

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Niemand betwist dat de kinderbijslag gelijk moet zijn voor alle sociale groepen. De gemeenschap moet een zelfde inspanning leveren voor alle medeburgers. Als de gelijkstelling wordt doorgevoerd op het hoogste niveau, houdt dit in dat de kinderbijslagen zowel voor de zelfstandigen als voor de bezoldigden even hoog zouden moeten zijn als die voor het Rijkspersoneel.

Het blijkt onmogelijk te zijn nu reeds zulke aanzienlijke uitkeringen te doen. Dat is de reden waarom financieel minder zwaar wegende maatregelen met het oog op die gelijkstelling kunnen genomen worden via de fiscale wetgeving.

Artikel 54 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen (koninklijk besluit van 26 februari 1964) maakt het mogelijk bepaalde sommen af te trekken van het totale bedrijfsinkomen dat overblijft na aftrekking van de forfaitaire of bewezen bedrijfslasten.

Er kan volstaan worden met aan de toegestane aftrekkingen een bedrag toe te voegen dat gelijk is aan het verschil tussen het bedrag van de kinderbijslagen die de belastingplichtige zou ontvangen hebben tijdens het aanslagjaar indien hij deel had uitgemaakt van het Rijkspersoneel en het bedrag van de kinderbijslagen die hij werkelijk ontvangen heeft voor de kinderen die als personen ten laste worden beschouwd.

Deze maatregel zal vooral voordelig zijn voor de zelfstandigen, maar tevens ook voor de loon- en weddetrekken die minder hoge bijslagen ontvangen dan het Rijkspersoneel.

De aftrek zal door het belastingbestuur ambtshalve verricht worden op vertoon, door de belastingplichtige, van een door de compensatiekas opgemaakte staat van de kinderbijslagen en -vergoedingen die ontvangen werden voor de periode tijdens welke de belastbare inkomsten geïnd werden.

H. — 10.

PROPOSITION DE LOI

Article unique.

A l'article 54 du Code des impôts sur les revenus (arrêté royal du 26 février 1964) est ajouté un 8°, libellé comme suit :

8° un montant égal à la différence entre ce que le redevable aurait perçu à titre d'indemnités ou allocations familiales s'il avait été membre du personnel de l'Etat et ce qui a été effectivement touché au même titre pendant la période d'imposition pour les enfants considérés comme personnes à charge.

La déduction est opérée d'office si le redevable annexe à sa déclaration le relevé des allocations familiales touchées, établi par l'organisme payeur.

L'abattement prévu ci-dessus sera d'application à partir de l'exercice 1966.

30 juillet 1965.

WETSVOORSTEL

Enig artikel.

Aan artikel 54 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen (koninklijk besluit van 26 februari 1964) wordt een 8° toegevoegd, dat luidt als volgt :

8° een bedrag dat gelijk is aan het verschil tussen hetgeen de belastingplichtige zou ontvangen hebben aan kinderbijslagen of -vergoedingen indien hij lid geweest was van het Rijkspersoneel en datgene wat hij tijdens de belastbare periode uit dien hoofde werkelijk ontvangen heeft voor de kinderen die als personen ten laste worden beschouwd.

De aftrek wordt ambtshalve verricht wanneer de belastingplichtige bij zijn belastingaangifte een staat van de ontvangen kinderbijslagen voegt, opgemaakt door de uitbetalende instelling.

De hier bedoelde aftrek zal van toepassing zijn vanaf het dienstjaar 1966.

30 juli 1965.

J. DEFRAIGNE.

E.-E. JEUNEHOMME.

J. BORSU.

G. DELRUELLE.